

8 er ogsaa et formelt Ændringsforslag, som hører sammen med et allerede nævnt, og jeg skal heller ikke omtale det. Nr. 9 betyder, at uafsluttede Dødsboer ikke kunne henstaa i flere Aar og unddrage sig deres Skattepligt. Noget andet er Forholdet med privatskiftende, de berøres selvfølgelig ikke af dette Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 10 er formelt og en Følge af Nr. 9. Ændringsforslag Nr. 11 berører Forbrugsforeningerne. Her er der af Udvalgets Flertal stillet et Forslag, som er tiltraadt af det radikale Venstre, om at føre Lovforslaget tilbage omtrent til de nugældende Bestemmelser. Vi mene fra Flertallets Side, at det ikke betyder en økonomisk Vinding for Forbrugsforeningerne, idet disse ville være i Stand til at unddrage sig Skatten, men vi mene, at den Opfordring, der deri ligger, til at handle med saa lille Avance som muligt, for det første ikke er til Gavn for Forbrugsforeningerne, og for det andet vil paaføre de handlende en Konkurrence, som de slet ikke ville være tjente med. Det er væsentlig af denne Grund, at vi have stillet Ændringsforslaget, thi maalt i Henseende til økonomisk Fordel for Forbrugsforeningerne, tror jeg, at det har meget ringe Betydning.

Nr. 12 er et Mindretalsforslag, og det skal jeg ikke omtale. Nr. 14 er et Forslag, som betyder, at udenlandske Stats-overhoveder samt Medlemmer af udenlandske Fyrstehuse blive skattepligtige af de Ejendomme og aktive Formuer, de have her i Landet. Det er omtrent den nuværende Lov paa dette Omraade, der her retableres. Nr. 15 og 16 ere en Følge af Nr. 14. Nr. 17 er en lille Ændring gaaende ud paa at rette „saasom“ til „saaledes for Eksempel“. Den betyder efter vor Mening ikke stort, men man har fra anden Side i Udvalget ment, at denne Udtryksmaade i højere Grad rammer det, man har villet udtrykke, og derfor er Udvalget enigt om at stille Forslaget. Nr. 18 er et Mindretalsforslag. Nr. 19 angaar Rejsendgifter og Diæter. Man vil erindre, at efter Lovforslaget skulle disse beskattes efter Halvdelen af deres Beløb. Der er herimod rettet stærke Indvendinger, navnlig fra Post-, Telegraf-, Told- og Jernbaneetaten og til Dels fra de handelsrejsendes Fællesorganisation. Da man har erkendt, at der kunde gøres nogen Uret ved i alle Tilfælde at regne med Halvdelen, have vi fra Venstres Side foreslaaet, at disse Indkomster skulle beskattes paa samme Vis som andre, nemlig efter Fradrag af de i Anledning af

Hvervet hafte Udgifter. Vi have ikke ment, at vi ganske skulde fritage dem fra Skat, som de efter den nugældende Lov ere, men vi have ment, at det, der nu foreslaas, udtrykte det, der var Meningen ved de forskellige andre Indkomster, der blev beskattede, og vi have derfor ogsaa sat det ved denne Bestemmelse.

Det næste Ændringsforslag af Udvalget er Nr. 21 til § 6. Det betyder efter min Mening en Klargørelse, idet der nu i Henseende til, hvad Folk ikke maa fradrage i deres skattepligtige Indkomst, kommer til at staa: „dog ikke Bidrag til Pensionsfond eller Præmier for pligtig Livsforsikring“. Det er det samme, der nu er gældende, men for at forebygge al Misforstaaelse, har man foreslaaet at udtrykke det paa denne klarere Maade. Nr. 22 er en Ændring med Hensyn til de personlige Skatter, der, som man vil erindre, efter Forslaget ikke maatte fradrages i den skattepligtige Indkomst. Jeg erkendte ved Forslagets første Behandling, at denne Bestemmelse i Virkeligheden betød en stærkere stigende Skala, end Lovforslaget teoretisk indeholder, men da denne Bestemmelse sikkert under Hensyn til den meget forskellige kommunale Beskatningsmaade vil virke ret ulige i de forskellige Kommuner, foreslaar man her at føre Forslaget tilbage til den nugældende Bestemmelse, saa at ogsaa de personlig paalignede Skatter maa fradrages. Maa jeg i denne Forbindelse gøre en Henstilling til den højterede Finansminister med Hensyn til Selvangivelseskemaernes Form. Paa disse er der en Rubrik, i hvilken de skattepligtige maa opføre i Fradraget, om jeg saa maa sige, i særlig Regning deres personlige Skatter. Jeg ser ingen særlig Grund hertil. Jeg ser ikke, hvorfor ikke de personlige Skatter kunne betragtes under den samme Synsvinkel som andre Skatter og andre Udgifter, som man i Hensyn til de gældende Lovbestemmelser er berettiget til at fradrage, thi det ene er lige saa vanskeligt at kontrollere som det andet. Jeg tror nemlig, at denne Bestemmelse i mange Tilfælde betyder, at den skattepligtige i sine Fradrag af hafte Udgifter medregner sine personlige Skatter, og da han har Ret til at opføre dem som særskilt Beløb paa Selvangivelseskemaet, komme de ogsaa der. Jeg tror, at de undertiden i Praksis blive fradragne to Gange, og da jeg ikke ser nogen Nødvendighed for netop denne Inddeling paa Selvangivelseskemaerne, henstiller jeg til Overvejelse, om man ikke